

Tankönyv – szakkönyv kiadás

Szerkesztőségünk szervezésében, az egyetem vendégeként a Mezőgazda Kiadó jeles szakemberei tartottak előadást Sopronban a tan- és szakkönyvkiadás helyzetéről és lehetőségéről. Még „nyomdamelegen” mutatták be *dr. Gencsi László* és *dr. Vancsura Rudolf* most megjelent, több mint hatszáz oldalas *Dendrológia* című könyvét, ami tulajdonképpen az 1980-ban megjelent „Erdészeti növénytan” című kötet folytatása.

Referenciaként elhozta még több, nemrég napvilágot látott, az agrárszaktudományok területén régóta nélkülözött tan- és szakkönyvet is, amelyek egyszerű arculatán már meglátszik az új Mezőgazda Kiadó igényes alapossgal végzett munkája, kirajzolódik a mezőgazdasági tan- és szakkönyvkiadás gazdaságának hosszú távú elképzelése.

A konzultációs értekezleten – egy kérdésre válaszul – *dr. Lelkes Lajos* elmondta, hogy az eddig megszokottaktól eltérően a példányszámot nem a

szerző vagy a kiadó szándéka dönti el, hanem a felvevő piac. Ezért alapos piacutatásnak kell megelőznie minden kiadói szerződést, ahol nem kényelmedhetnek sem a szerzők, sem a témában érintett oktatási, kutatási stb. szerveződések.

Arra a felvetésre, hogy a kiadói költségeket csökkenti lehet-e „nyomdakészre” előkészített kézirattal, *dr. Lelkes* a következő választ adta. „Egy igényes termékben, mint amilyen a könyv, legalább negyven százalékot kell kitennie a szellemi költségnek. Hiába kapja meg a kiadó a kéziratosokat látszólag ingyen, az addig elkészült szellemi értéket valakik létrehozták, és ezeket az alkotókat igenis meg kell fizetni. Vagy a Mezőgazda Kiadónak, vagy a szerző-alkotó munkáltatójának (ahol többnyire munkaidő alatt készül a könyv).”

„Véglegesen szakítani kell az eddigi gyakorlattal, mely szerint – egy-két igazi sikert kivéve – raktárra nyomtuk a könyveket. A most megjelent „*Dendro-*

lógia” című kötet úgy készülhetett el, hogy támogatja az FM, az „Ember az erdőért” alapítvány, az Országos Erdészeti Egyesület és annak lapja, az „Erdészeti Lapok”.

Nem is ment volna másképpen, mert a „*Dendrológia*” kötet önköltségi ára több mint 6000 forint volt példányonként.

A jövő útja tehát az, hogy önköltséget jelentős kéziratos írások, felbecsülék (felbecsüljük) a hozzávetőleges, de potenciális vevőkört, a szerzőket tisztességesen megfizetjük, kialakítjuk a végleges árat és elkészítjük a könyvet. Hiszem, hogy a magyar erdészletnek éppen úgy szüksége van a tartalmas, jól használható tan- és szakkönyvre, mint ahogy az országnak szüksége van jól képzett erdész szakemberekre” – fejezte be mondanóját *dr. Lelkes Lajos*, a Mezőgazda Kiadó igazgatója.

A későbbi beszélgetés folyamán szóba került a másfél-két évről 4-6 hónapra rövidült nyomdai átfutás, ennek előnyei és hátrányai. Pl. a *Dendrológia* c. könyv ábraanyaga is egységesebb és kellő méretű lehetett volna, ha jut idő még igényesebb kivitelben készülhetett volna el, ha marad idő a közel négyezer-tucatnyi forrásból összeválogatott (ezért heterogén) ábraanyag átrajzoltására.

A Mezőgazda Kiadó – a Földművelésügyi Minisztérium támogatásával, az Intézményközi Tankönyvkiadási Szakmai Bizottság jóváhagyásával – megjelentette *dr. Gencsi László*, *dr. Vancsura Rudolf*: *Dendrológia* (Erdészeti növénytan II.) c. könyvét, amely egyesületünk titkárságán, a bolti árnál cca. 40%-kal kedvezőbb áron (1600 Ft + 6% áfa) megvásárolható. Utánvételes szállításkor a postaköltség a megrendelőt terheli.

Egyesületünk elnöksége úgy határozott, hogy megjelenteti *dr. Majer Antal* szerkesztésében „Az erdő poézisa” c. versantológiát, amely 105 magyar költő 254 versét tartalmazza az erdőről, a fákról, csendről, lényről.

Ezúton is kérjük tagtársainkat, hogy a kötet előjegyzési díjának (250 Ft) befizetésével és előjegyzők gyűjtésével segítsék a könyv több éve húzódó kiadását. (Helyi csoportok titkárait felkérjük a közreműködésre.)

A várható megjelenés július hó eleje, ára 4-500 Ft, de az előjegyzők kedvezményt kapnak.

Simon Tibor: A magyarországi edényes flóra határozója

– Tankönyvkiadó, Budapest.

Utolsó, sok nyomdahibával, elírással terhelt növényhatározónk 1968-ban jelent meg. Az azóta eltelt negyed évszázadban nem csak a nevezéktanban, fajnévmezésben álltak be jelentős változások, hanem az egyes növényfajok hazai előfordulásában is.

A fentiek mellett egy új határozó kiadása azért is szükségessé vált, mert a régi a felnövekvő generációknak gyakorlatilag hozzáférhetetlen lett.

Ez a kötet a hazai haraszt- és virágos növényfajok határozókulcsait, ökológiai és társulási jellemzőit ismerteti röviden, a nagy európai flóraműhöz, a Flora Europaea-hoz igazodva.

A határozást *Csapody Vera* ábrái könnyítik, a kötet végén a 2160 edényes faj flóraelem, cónoszisztematikai, életforma, ökológiai és természetvédelmi-érték besorolása található.

A közeljövőben – mellékletként – kiadásra kerül a fenti jellemzők számítógépes nyilvántartása is, egyéb – a terepi munka kiértékelését segítő – programmal együtt. Félt azonban, hogy a határozó igen magas ára (1739 Ft) miatt a tanulóifjúság és a természetkedvelők széles táborába nem jut majd el.

Dr. Bartha Dénes

DR. CSÖTÖNYI JÓZSEF

Hogyan született a magyar természetvédelem?

Széljegyzet egy figyelemreméltó könyv margójára

A hazai természetvédelmi irodalomnak jelentős alkotása „A természetvédelem története Magyarországon 1945-ig”, az Erdészettörténeti Közlemények VII. számaként, szerény külsőben, 212 oldalnyi terjedelemben jelent meg 1992-ben. A hézagpótló, részletes összegező mű szerzője a kiváló erdészettörténész erdőmérnök, dr. Oroszi Sándor kandidátus, aki olvasmányos stílusban, igényes, tudományos színvonalon tárta fel a hazai természetvédelem gyökereit, írta le zegzugos útját a reformkortól a nagy történelmi sorsfordulóig, 1945-ig. A könyv beavatás a természetvédelem hazai megszületésének körülményeibe, küzdelmeibe, eredményeibe.

A könyv többéves, aprólékos kutatómunka eredménye. Tudományos igényű alaposágának bizonyítéka a 700 forráshelyre való hivatkozás és mintegy 40 tudományos folyóiratnak felhasználása a kutatómunka során.

A szerző gróf Széchenyi István Hitel című munkájának végszavából vette a könyvnek mottóját: „A múlt kiesett hatalmunkból, de a jövőnek urai vagyunk.”

Ez a gondolat a könyv rendezővel, és ehhez a szerző mindvégig következetesen hű maradt. Könyvének előszavában a következőket írta: „Jelen történeti feldolgozás is egy figyelemfelhívás szeretne lenni. Azzal a tudattal, hogy a múlt felett már valóban elvesztettük hatalmunkat, de a belőle levonható tanulságokat be kell építenünk a jövőbe.” (8. oldal)

Azt az időszakot, amit a szerző tárgyal, alapvetően a magántulajdon dominanciája jellemzi és természetesen az érdekek is igen sokfélék. A végbemenő gazdasági, társadalmi változás érzékenyen érinti a természetet és mihamar megszületik a természetvédelem szükségessége és megszületnek a termé-

szetvédelem ügye iránt elkötelezett apostolok is Széchenyi Istvántól Kaán Károlyig. A magyar természetvédelem klasszikusainak nevével és tevékenységükkel rendre találkozunk a könyvben. A természetvédelem történetéhez a kiemelt személyiségek mellett meghatározó és fontos szerepet játszottak a különböző tudományos egyesületek, köztük az Országos Erdészeti Egyesület és a számos, ügyel-bajjal megfogant természetvédelmi jogszabály.

A könyv négy markáns fejezetre tagozódik: 1. Az előzmények 1872-ig. 2. A kezdetek és első eredmények. 3. Az újrakezdés időszaka (1920-1933). 4. A törvényen alapuló természetvédelem kezdetei és az Országos Természetvédelmi Tanács működése 1944-ig. Biztos kézzel, kitűnő történelmi rálátással rajzolja meg a szerző könyvében, illetve az említett fejezetekben azt a nagyívű folyamatot, amiben „Először csak a ritkaság, a különlegesség tűnt szembe, majd a természetben lévő összefüggések feltárulása az emberi felelősség kérdését is felvetette.” (18. oldal)

A szerző – a mának szóló üzenetként is – azt a nagy dilemmát próbálta megválaszolni, hogy „Az alig éledező magyar természetvédelmi mozgalom vajon útját tudja-e állni a jövőt lehetetlen természetpusztításnak? Vajon az ember gazdasági megfontolásai, erkölcsi indítékai, tudományos érvei elegendők lesznek-e legalább menedékhelyek, védett szigetek létesítésére?” (25. oldal) Bizony, nagy kérdések. Töpreng a szerző, de töpreng az olvasó is. Összegezésként mégis azt olvashatjuk, hogy „Számszerű védetté nyilvánítások mellett a legnagyobb eredmény az, hogy végre hazánkban is megindulhatott a tényleges természetvédelmi munka, amihez megfelelő szervezet is kiépült.” (164. oldal)

Jó szívvel ajánlom dr. Oroszi Sándor erdőmérnök „A természetvédelem története Magyarországon 1945-ig” című könyvét, mert szemléletet formál, eligazít és biztos kalauz mindazok számára, akik a magyar természetvédelem múltjáról az átlagosnál többet akarnak tudni. Bízást várjuk a folytatást!

Vándorgyűlés '93

Kaposvár

augusztus 6-7-én

Dr. Gencsi László – dr. Vancsura Rudolf: Dendrológia – Mezőgazda Kiadó, Budapest.

Erdészeti témájú kézikönyvek manapság alig-alig jelennek meg. Egy erdészeti dendrológia kiadása régóta időszerű volt, s a szakközönség régi óhaja most beteljesedett. A *Gencsi-Vancsura* szerzőpáros munkája eredményeképpen most olyan kötet kerül kezünkbe, mely az elkövetkező évszázadokban legalább annyira emlegetett és forgatott lesz, mint a *Fekete-Mágócsy-Dietz*-féle *Erdészeti növénytan* kötet száz éve megjelent kötete. Az azóta eltelt, idestova egy évszázadban jelentek meg ugyan erdészeti dendrológiák (*Fehér-Mágócsy-Dietz: Erdészeti növénytan III. - Nyitvatermők*, 1935; *Kiss: Fenyők*, 1956; *Vancsura: Lombos fák és cserjék*, 1960; *Csapody-Csapody-Rott: Erdei fák és cserjék*, 1966), de terjedelmüknél, részletességüknél fogva messze elmaradnak az 1896. évi és a mostanítól. Legújabb erdészeti dendrológiánk előzménye az 1980-ban megjelent *Gencsi: Erdészeti növénytan I.*, mely a növény-szervezetten és élettan kérdéseivel foglalkozik. A mostani kötet két fő részre tagolódik. Az első rész – szerzője dr. Gencsi László – a fontosabb fafajok fatestének makro-

szkópikus és mikroszkópikus szerkezeti jegyeit ismerteti fotókkal, ábrákkal illusztrálva. Részletesen bemutatásra kerül a fatest struktúrája és kialakulása is. A második rész – szerzője dr. Vancsura Rudolf – a magyar erdőben honos vagy honosított és az erdőn kívüli fásításban telepített fák és cserjék taxonómiai jellemzését, morfológiai, egyedfejlődési és ökológiai sajátosságait ismerteti. Valamennyi erdészeti szempontból fontos vagy szóba jöhető faj részletes, minuciózus leírását találjuk ebben a fejezetben, a legújabb ismeretek beolvastásával. A kötet szerzőit elismerés illeti maradandó alkotásukért. Kifogásolható viszont a könyv tördelése, a bélyegnagyságúra kicsinyített ábrák és a kevésbé izléses borító. Széleskörű elterjesztésében legnagyobb gátló tényező viszont a közel háromezer forintos bolti ár, mely a hallgatóknak kiknek tankönyvként engedélyezték megfizethetetlen. Aki azonban megvásárolja, nem csalódik. Büszkén helyezheti könyvespolca féltett könyvei közé.

Dr. Bartha Dénes

FELHÍVÁS az Erdélyi Magyar Tudományosság támogatására

Az Erdélyi Múzeum-Egyesület 1859-ben alakult Mikó Imre fáradozása nyomán azzal a céllal, hogy a magyar társadalom erőit mozgósítsa a Kolozsváron 1841-ben létesített Erdélyi Nemzeti Múzeum fenntartására és a magyar tudományosság erdélyi fejlesztésére. Az alapítók az új intézménynek múzeumi-kutatóintézeti és akadémiai feladatkört szántak az erdélyi művelődési életben. Az egyesület az erdélyi magyar tudományosság nemzetiségi összefogó szervezeteként 1950-ig látta el a fenti kettős szerepet. Közel másfél évszázados fennállása alatt létrehozott tudományos gyűjteményei (múzeumi tárgyak, könyvtár, levéltár), nagyszámú kiadványai komoly értékkel gyarapították a magyar tudományt.

A szakosztályok munkájának tudományos eredményeit az egyesület újrarendelt folyóirataiban és egyéb kiadványaiban kívánja közzétenni, rendezvényei útján pedig a tudományos ismeretterjesztésből is kivieszi a részét a magyar lakosság körében.

Az egyesületnek jelenleg csupán a tagdíjából és adományokból befolyó összegek állnak rendelkezésére. Minthogy a kormány által jóváhagyott alapszabályok értelmében az egyesületnek pártoló tagja lehet bárhol élő és bármilyen állampolgárságú (fizikai és jogi) személy, kérjük mindazokat, akik felelősséget éreznek a magyar tudományosság nagy múltú erdélyi ágának jövőjéért, és támogatni óhajtják annak újjáélesztését, lépjenek be az Erdélyi Múzeum-Egyesület pártoló tagjainak sorába.

Ennek megkönnyítésére jött létre a gróf Mikó Imre Alapítvány, melynek bankszámláira befizethetik az Erdélyi Múzeum-Egyesületnek szánt, tetszés szerinti pártoló tagdíjukat és adományukat devizában: Gróf Mikó Imre Alapítvány, Commercial and Credit Bank Ltd, Budapest, Branch: Kossuth tér 18/227. Swift C-ode OKHBHUHB címre (az Amerikából jövő átutalásoknál Chips szám: 295491). Forintszámlánk: Kereskedelmi és Hitelbank Rt. 227-02384. Csekkbefizetési lapot kérésre a kuratórium küld.

A kuratórium postai címe: Prof. Entz Géza, Budapest, XI., Bakator u. 16. H-1118. Belépési nyilatkozatukat kérjük erre a címre eljuttatni.

ROVATSZERKESZTŐ: BARÁTOSSY GÁBOR

Megalakult az Országos Erdészeti Egyesület új szakosztálya, az **Erdészeti Szaporítóanyag-termelők Társasága**.

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdőművelési Szakosztálya kezdeményezésére az OEE szervezetén belül 1993. február 11-én alakuló ülésen 37-en vettek részt. 15 állami erdőgazda-

ság, 2 HM erdőgazdaság, 2 erdőfelügyelőség, az EFE, az MMI és több mgtsz., kft., valamint magánvállalkozó az alábbi célok érdekében hívta életre a szervezetet:

1. az erdészeti szaporítóanyag-termelés színvonalának emelése;
2. az értékesebb szaporítóanyag értékének piaci elismertése bel- és külföldön;
3. a tagok önkéntességén alapuló információs rendszer működtetése;
4. bel- és külföldi érdekképviselő.
A célok eléréséhez javasolt eszközök:
1. a tagok vállalják a nemzetközi OECD előírásainak betartását és ellenőrzését;
2. ki kell dolgozni a célok eléréséhez szükséges, egységes dokumentációs rendszert;
3. el kell érni, hogy az OECD előírásainak megfelelő szaporítóanyaggal végzett erdősítés részesüljön állami támogatásban, illetve kapjon bármi címen az aktuális alaplóból térítést;
4. nemzetközi propagandát kell kifejteni szaporítóanyag-termelésünk elismertetése végett;
5. törzsültetvényeink, plantázsaink, magtermelő állományaink fenntartására támogatási forrást keresünk;
6. ki kell alakítani a tagok által szükségesnek tartott információs rendszert;
7. rendszeresen szervezünk továbbképzéseket és tapasztalatcseréket bel- és külföldön egyaránt.

A fenti felsorolásból már több is meglévő kötelezettség, de a gyakorlatban csak hézagosan valósul meg. Ennek elsősorban a nem megfelelő ellenőrzési hálózat és a nem megfelelő érdekeltségi rendszer az oka, noha az előírások többségének a betartása hosszabb távon a magyar erdőket szolgálja. Az OECD előírásainak a betartása a termelők presztízsét is hivatkozni, igényes munkát csak így lehet végezni. Nem különböző, látszólag fontos előírás betartásával kell a jelenleg bejegyzett termelők érdekeit védeni, hanem a szakmai követelmények szigorú teljesítésével. Ennek feltétele, hogy a szaporítóanyag-termelésnek ne csak egy-egy különálló szakaszánál követeljük meg az Európában általános dokumentációt, hanem a termelés teljes folyamatában. Természetesen ezt úgy kell kialakítani, hogy az a gyakorlatban is végrehajtható

legyen. Ez az egyik legfontosabb feladatunk. Ezzel nyilvánvalóan a törvényi szabályozás elébe megyünk, ez vállalt célunk is, mert hisszük, hogy használható előírások csak a gyakorlat bevonásával születhetnek. Nem kívánjuk a hatóság szerepét sem csökkenteni, sem átvenni, de amíg a különböző okok miatt nem tudja ezt a feladatot elvégezni, addig jól felfogott érdekekben szervezeten, önként vállaljuk az OECD előírásainak a betartását.

Természetesen el kívánjuk érni, hogy a piac értékelje, a hatóság elismerje ezt a tevékenységet. Tudatában vagyunk annak, hogy rövid távon nemzetközi szinten csak hitelképességünket tudjuk növelni, piaci helyzetünkben gyors javulás nem várható. De tovább nem halaszthatjuk a szükséges lépések megtételét.

A fentiekben túl talán legfontosabb feladatunk, hogy a tapasztalatcserék alkalmával megismerjük egymás eredményeit és osztozva egymás gondjaiban együtt találjuk meg a kiutat változó környezetünkben a magyar erdők érdekében és a magunk boldogulására.

Első féléves programunkban az OECD előírásainak részletes megismerése, a szükséges dokumentációs rendszer vázának léterhozása, megvitatása áll.

A társaság nyitott, minden érdekelteket vár a soraiba annak érdekében, hogy céljait minél erősebb háttér segítségével érhesse el. A feltétel mindössze a célokkal való egyetértés és az OEE-tagság.

A társaság céljaival, működésével kapcsolatban az érdeklődők az alábbi címenek kaphatnak bővebb felvilágosítást: **Szőnyi János**, a társaság elnöke, Mecseki EFAG, 7628 Pécs, Rét u. 8. Telefon: 72-25033, és **Pintér Beáta**, a társaság titkára, Mátra-Nyugatbükki EFAG, 3350 Kál, Csemetekert. Telefon: Kál 51.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei csoport rendezvényéről

Március 10-én tartotta soros rendezvényét Nyíregyháza-Sóstón az Egyesület Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei szervezete. A hozzávetőleg 50 főnyi résztvevőt és két vendégünket – *Pápai Gábor*t, az Erdészeti Lapok főszerkesztőjét, valamint *Pataky Károly*t, a FEFAG vezérigazgatóját – *Kovács Gábor*, megyei csoportunk titkára köszöntötte.

Ezt követően a főszerkesztő adott tájékoztatást a szakma pillanatnyi helyzetéről, sürgette az erdészettársadalom nagyobb aktivitását az ágazatot érintő kérdésekben.

A tájékoztatás után csoportunknak volt szerencséje megtekinteni az országban elsőként azt a videofelvételt, amely az I. Országos Erdész Gyűlésen *Antall József* miniszterelnök beszédéről készült.

A „nagypolitika” után a hétköznapi gondjai, a résztvevők nagyobb hányadát közvetlenül is érintő problémák következ-

EGYESÜLETI HÍREK

tek. A FEFAG napirenden lévő átalakulásáról, az azzal járó változásokról Pataky Károly vezérigazgató beszélt. Az átalakulással további létszám leépítés, a fafeldolgozó üzemek, csemetekertek, gépi eszközök privatizációja van soron – mondatra.

A jelenlévők jó részének megnyugtatására szolgált a vezérigazgató azon kijelentése, miszerint a gazdaságnál legstabilabb a 145 területvezető helyzete, bár – tette hozzá – minőségi cserék itt is elkészíthetők.

Ezek után Kovács Gábor főmérnök, csoportunk titkára vette át a szót, s szemléltette néhány adattal a megye erdőgazdálkodását. Az erdésznek az erdőből kell megélnie – mondta –, de ennek érdekében sokkal nagyobb aktivitásra van szükség. A tulajdonviszonyok változásával sokan jutnak földhöz, erdőhöz, amelyek telepítéséhez, kezeléséhez erdész szakemberre van szükség. Ezt tudatosítani kell az új tulajdonosokkal is. Ahol az erdőről szó esik – önkormányzatoknál, gazdakörökben stb. – az erdészeknek ott a helyük, hallatni kell hangjukat.

A rendezvény végén fakultatív programként Sopron 1956. címmel 100 perces videofilmet tekinthettek meg a résztvevők.

Összejövetelünk legfontosabb tanulsága a beszámoló írója számára (ismét) a marketing szakemberek régi tétele: Nem elég a tojást megtojni, kotkodácsolni is kell! Azaz nem elég a szakmát csendben, legjobb tudásunk szerinti művelni, el is kell „adni”, unos-untalan hangsúlyozva az erdő sokféle hasznát – amiben a faanyag csak egy dolog, bár pillanatnyilag még legfontosabb – áldásait.

Az erdő szűkebb-tágabb értelemben használóival (társadalom) tudatosítani kell – közkeletű szlogennel élve –, hogy ez a „műsor” (az erdő s minden áldásai) nem jöhetett volna létre (nem maradt volna meg) az erdészek „támogatása” (munkája, erdőszeretete) nélkül!

Az OEE 35. FM csoportja az 1993. évben a következő programokat tervezi megvalósítani.

I. 1993. március 5-én 14 órai kezdettel az Információs Központban (Csillagvölgyi u. 7.) csoportülést tartunk. Napirendi pontjaink:

1. *Dr. Varga Béla* (alelnökünk) az elmúlt évben Rómában tartott Európai Erdésztalálkozó magyar vonatkozású mondanivalójáról, az azóta – részben ennek hatására – tett intézkedésekről tart beszámolót.

2. *Dr. Pálvölgyi Tamás* (az Országos Meteorológiai Szolgálati) „Az éghajlatváltozás hatása az erdei ökoszisztémára Magyarországon” címmel nyújt interdiszciplináris ismereteket az érdeklődő kollégáknak.

II. 1993. május 7-én Hanság-Szigetköz térségben tanulmányi úton veszünk részt (seniorokkal közösen).

III. Az Állami Erdei Vasutat helyzetéről tájékozódnánk 1993. június 4-én. Ennek kapcsán *Gerely Ferenc* kihelyezett ülést szervez Szilvásváradon.

IV. 1993. október 1-jén az ÁV Rt. működéséről, az ágazatunkat érintő kérdésekről kérnénk tájékoztatót *Szabados Jánostól*, esetleg valamelyik gyakorlatban dolgozó vezető be-

vonásával. Az OEE Központjában 14 órai kezdettel tervezzük a rendezvényt. (Budapest, Fő u. 68.)

Természetesen az egyes összejöveteleinket az aktuális kérdésekről is tájékoztatni kívánjuk a megjelenteket (Erdőtörvény stb.).

Virágh János
csoporttitkár

Megemlékezés

Futótúzként terjedt a szomorú hír, hogy *Válint Gyula* ny. erdész 1992. december 25-én Budapesten hosszú betegség után, 66 éves korában csendesen elhunyt.

A Bükk hegység aljában, Nagyvisnyón született és az erdészeti szakiskola elvégzése után 1951-ben kapta meg a területvezetői kinevezését.

Munkája a Bükk-fennsík túltartott bükkösek kitermeléséhez fűződik, melyet az időjárás viszontagságaival dacolva nagy odaadással és szorgalommal végzett. Éves fakitermelési feladata – melynek megoldása az akkori technikai viszonyok közepette kizárólag jó szervezőkészséggel, a munkások megbecsülésével történhetett – időnként a 15 ezer m³-t is meghaladta.

Tevékenységét előljárói többször pénzjutalommal, három alkalommal pedig kitüntetéssel jutalmazták.

Az erdő lelkileg is megérintette, érzéseit gyakran versebe öntve örökítette meg. A verselésben a 34 évi szolgálat utáni, 1985-ös Budapestre költözése sem gátolta meg.

Az éltök sorából úgy távozott, ahogy élt – csendesen, szerényen. Hamvait 1993. január 18-án helyezték örök nyugalomra a budapesti Új Köztemetőben. Utolsó útjára a hozzátartozókon kívül elkísérték volt munkatársai és az OEE képviselői.

Gondoljunk rá saját soraival:

*„Magányosan, csendben vagyok,
Már nem zavarnak eltévedt gondolatok,
Milyen szép és jó is az élet,
Hiányoztok sokan nekem
Szunnyadni tért föl, fa, virág
Szeretteim búcsúszom már.”*

A lapban megjelent cikkek szerzői:

Asztalos István	erdőmérnök	Vásárosnamény
Csóka Péter	FMERSZ	Budapest
Csötönyi József	MOSZ	Budapest
Erdős László	MOSZ	Budapest
Gerely Ferenc	FM	Budapest
Horváth László	ny. erdőmérnök	Bugac
Kollwenz Ödön	ny. erdőmérnök	Pécs
Kovács Gábor	OEE	Nyíregyháza
Pápai Gábor	OEE	Budapest
Oláh Tibor	erdőmérnök	FEFAG
Szontagh Pál	ny. erdőmérnök	Eger
Várady János	erdész	FEFAG